

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 4 krome; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 3 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 5.

V KRANJU, 30. grudna 1905.

II. leto.

Boj za jeseniško občino.

Čenjenim čitateljem so gotovo še v spominu občinske volitve, ki so se vršile pred tremi leti na Jesenicah. C. kr. nemškonacionalni železniški inženirji so izdali parolo, da občina mora postati nemška, tovarniški ravnatelj Lukman s svojimi uslužbenci je napel vse sile, da bi iztrgal občino iz slovenskih rok, toda neomahljivost in sloga slovenskih volilcev je preprečila ta naklep — Jesenice so ostale slovenske.

Zopet smo pred občinskimi volitvami na Jesenicah. Volilni imenik je že razgrnjen in v januarju se bo bil obupen boj na obeh straneh. Razmere so se pa zadnja tri leta bistveno izpremenile. Poprejšnji župnik Šinkovec, ki je imel mnogo zaslug za zadnjo slovensko zmago, je odšel z Jesenic. Mi smo s strankarskega stališča večkrat morali napadati Šinkovca, očitali smo mu več stvari, toda kot slovenskega narodnjaka smo ga spoštovali. Še so nam dobro v spominu njegove moške besede, ki jih je izrekel pred zadnjimi občinskimi volitvami: Rajši s Tavčarjem, nego s Švegljem. Na Šinkovčevo mesto je prišel Tomaž Zabukovec, mož občudovanja vredne nevednosti in neverjetne zlobnosti. S svojim nerodnim ravnanjem si je odtujil najboljše in najveljavnejše jeseniške može, ki so bili odločni pristaši prejšnjega župnika, tako da nima v sedanjem po kompromisu med liberalno in klerikalno stranko voljenim občinskim od-

boru ne enega zvestega pristaša več. In vendar so mu pred meseci radi narodnosti zastopniki slovenske napredne stranke ponudili roko v spravo, toda Zabukovec jo je odklonil. Zvezal se je že preje z Nemci.

In sedaj grmi dannadan po klerikalnem časopisju in na prižnici, da liberalizem hoče pogoltniti Jesenice, da je občino treba iztrgati iz liberalnih rok, ker liberalci hočejo ljudstvu vzeti vero, da se je treba otresti liberalne strahovlade.

Ali je ta klic odjek duševne inferiornosti, ali pa uprav peklenske zlobnosti?

S kom pa hoče Zabukovec uničiti liberalce? Z liberalci samimi! Njega glavni pomočnik, boljše njegov vodja, je nemški liberalcec, zviti Lukman, z vso uradniško gardo, ki obstoji izključno iz nemških, večinoma protestantskih liberalcev. Slovenski tovarniški uradniki se boja ne udeležujejo. Tovarniški pazniki so iz Prusije privandrani liberalci — ti pijejo sedanjemu slovenskemu občinskemu odboru «fej»! Zabukovec jim intonira. Zasljepljeni delavci pač morajo iti za svojim ravnateljem in svojimi pazniki. Zabukovec naj si nikar ne domišlja, da gredo v boj radi njega. In Pongrac, ta kameleon, ki je pred tremi leti osorej tako napadal župnika v «Narodu» kakor sedaj sedanji odbor v «Slovincu», ker mu tako veleval gospodar Lukman, ta je tudi Zabukovčev oproda.

In kdo naj pride mesto sedanjih «liberalcev» v odbor? Zabukovec hoče takle ime-

nik: V prvem razredu imajo večino tovarna z nemškimi častnimi občani, v drugem razredu sme voliti samo stavbena tvrdka Groß & Comp. ter tvrdka Madile, v tretjem razredu pa imajo večino od tovarne odvisni delavci, izmed katerih je mnogo hišnih posestnikov. Zabukovec se bori za to, da prodere v I. razredu Lukman s svojimi kandidati — nemškimi liberalci, v drugem razredu dve tuji tvrdki, ena z ogrsko-židovskim, druga z vitemberško-protestantskim vodstvom, v tretjem razredu pa od tovarne odvisni delavci. Ali bosta tuji tvrdki, ki pa v par mesecih sploh izgineta z Jesenic, voliti slovenske klerikalce! Za Boga ne, zvezani sta z Lukmanom, ki mu hočeta pripomoči do nemške nadvlade na Jesenicah, sedaj še, ko mrgoli tujcev v občini. V treh letih bi to ne šlo več. **Zabukovec hoče nemško-liberalno večino v občinskem odboru, samo da bi vrigel sedanji sovraženi odbor in zadostil svoji užajeni častiželjnosti.**

Najvažnejša slovenska občina na Gorenjskem je v veliki nevarnosti! Ako padejo Jesenice, pade vsa zgornja dolina, saj se že v Mojstrani pojavljajo čudne stvari, pade tudi ključ do Koroske! Ali ni dovolj, da smo Belopeč kar tako čez noč izgubili za slovenstvo? Ob dvanajsti uri pošiljamo na vsa rodoljubna srca in iz skrbi za bodočnost slovenskega naroda izvirajoči apel:

Rešimo Jesenice!

— Veš, Janez, jaz pa mislim drugače. Pri Soršku je strašilo, midva pa greva k Žirovniku, da tam ne bo.

— Zakaj po ravno k Žirovniku?

Obledel je Jernej za trenutek; kmalu pa mu je zalila kri obraz — — —

— No, potegaja, kje pa stojita? Janez, Jernej, brž, brž, gremo na njivo. No, kje pa sta, potegaja, brž — — —

Najinega pogovora je bilo konec in prav je bilo tako.

Ko smo povečerjali in odmolili rožni venec, pravijo oče: Le brž v svisli, pa angelu varhu molita, da se bosta lažje zbudila, jutri bo treba zgodaj vstati, gremo v seno-žet. — Tiho vzameva vsak svojo klofeto, v veži se napijeva iz škafa in korca ter greva proti svislim. Kar me dregne Jernej v hrbet: Janez, pojdiva na vas!

— Kam?

— K Žirovniku!

PODLISTEK.

Prvič na vas.

Spisal Fr. K.

Brenkov Jernej je stal za zidom in tiščal roki v žepe, kakor bi zmrzovalo. Premišljeval je nekaj, a sam ni vedel kaj. Gledal je tja gor na obronek k sosedu, oziral se na vežna vrata, stopal korak naprej in zopet nazaj, vedel se kakor človek, ki želi nekaj, toda sam ne ve česa. — Bal se je očeta, pa ni vedel zakaj. Imel je slabo vest, pa tudi ni vedel zakaj. —

Služil sem pri Brenkovih za hlapca. Prišel sem služiti za pastirja in navadil sem se hiše. Niso me gonili proč in lahko smo izhajali, dasiravno so imeli tri domače fante. Z najstarejšim, Jernejem, sva bila najboljša prijatelja in oba ene starosti. Ko ga je srce

že precej bolelo, zaupal mi je skrivnosti. Začel je tako-le:

— Janez, ali je tebe kaj strah?

— Zakaj bi me bilo strah? Kakšen pa je strah?

— Janez, pri Soršku je lani strašilo.

— Kako?

— Tako-le! Temno je bilo in že pozno ponoči, menda o polnoči. Vežna vrata so se sama od sebe odprla, v skladnici pred hišo je zaropotalo, polena so letela. Velika postava, zgoraj bela, spodaj črna, je letala po zraku, le včasih se je malo dotaknila zemlje. Slišalo se je tako, kakor bi kdo tekkel obut na eno nogo. Kar naenkrat se je zabliskalo, zagrmelo, počilo in vsa prikazen je izginila.

— Kdo ti je to pravil?

— Fantje, ki so bili na vasi — — —

Ali bi ti šel na vas?

— Šel bi, samo ko bi strašilo? Morebiti pa ne bo — — —

Prvi razred bo naš, če store tudi častni občani druge slovenske stranke svojo narodno dolžnost in ne volijo Lukman-Zabukovčevih kandidatov. Gospoda Pogačnik in Šinkovec, vaju smatramo za toliko narodna, da volita tudi narodno! Vedita, da vaju je volil sedanji slovenski odbor. V drugem razredu naj volijo Slovenci složno in občinski odbor ostane v slovenskih rokah, saj bi bila največja nepostavnost, če bi v drugem razredu z 10 odborniki, oziroma namestniki, bila le 2 volilca. Zakon se mora pravično interpretirati tako, da mora število volilcev biti dvakrat večje nego število odbornikov tudi v II. razredu. Da bi radi omejenega Zabukovca, ker zlorablja svojo cerkveno veljavo, morala nastati na Gorenjskem prava narodna katastrofa, tega ne more zagovarjati slovenska ljudska stranka, če ni priimek «slovenska» le prazen nakit za nerazsodno maso! Če padejo Jesenice, ne dobimo jih več nazaj, ker moramo upoštevati, da ne bodo samo Nemci znali zvito varovati svoje posesti, da jih bo pri tem tudi ščitila vedno za nemštvo vneta vlada.

Če se pa kljub temu zgodi katastrofa, potem vedi, narod slovenski, kaj ti je storiti z izdajicami. Potem pljuni vsak, bodisi mlad, bodisi star, pred izdajico, slovenskim župnikom Zabukovcem, in matere naj nauče svoje otroke, da za osebe, ki iz osebne užaljene častiteljnosti pripravljajo narodu propad, velja le krepki **fej, fej!**

Zavedni Slovenci!

V Domžalah, tik pred durmi bele Ljubljane, se je neopaženo vgnezdil tuji živelj, ki preti izpodriniti domačine iz njihove posesti in jih zaslužniti.

Večja posestva so že skoro vsa v rokah tujcev, ki pri letošnjih občinskih volitvah le iz taktičnih ozirov še niso segli po občinskem odboru, ampak so se zadovoljili s tem, da so izrinili dva zavedna občinska moža. Vzrok je iskati v nezavednosti domačinov samih, ki dajejo tujcu pšenični kruh in prejemaajo za to od njega s klubkom pod pazduho ovsenega.

Da se vzbudi ljudem zopet smisel za samostojno delo in prostost, samozavest in več ljubezni do rodne zemlje, ustanovili smo „Domžalskega Sokola“, kojega pravila so že potrjena.

— Po kaj in zakaj ravno k Žirovniku?

— Zato — — zato — —, ker je najbližje.

— Kaj pa, če bo strašilo?

Vzemi pa vile seboj; vile imajo tri roglice, kakor sv. trojica. Morebiti se jih bo strah bal?

Oboroživa se in odrineva. S korajžo v hlačah sva šla po temni poljski poti v breg. Z izbuljenimi očmi sva gledala, kje se bo prikazal strah, zgoraj bel, spodaj črn.

— Janez, ali te je kaj strah? pravi tiho Jernej.

— Nič, odrežem se samozavestno, obrnem se, pa tako prestrašim lastnega glasu, da bi kmalu padel na kolena.

— Mene tudi ne, odvrne Jernej in jaz sem mu verjel, čeprav sem slišal klepetanje njegovih zob.

— Kaj je pa tam-le? — —

Ne daleč od pota je bilo nekaj belega, naredila sva ovinek ves čas, na beg pripravljena, in tudi ubrala bi jo bila, če bi se tisto belo kaj genilo. —

Konec prih.

Nimamo pa še orodja in tudi za to pripravnega prostora ni mogoče dobiti, zaradi česar bomo morali postaviti lastno telovadnico.

Zato se obračamo do vseh zavednih Slovencev s prošnjo, naj nam pomagajo pri tako važnem delu v sredini slovenskega ozemlja.

Pripravljalni odbor „Domžalskega Sokola“.

Novičar.

Ubogi občinski odbor. Po prižnicah in klerikalno-nemškutarskih gostilnah se zabavlja čez sedanji jeseniški občinski odbor. Kaj pa je vendar takega zakrivil, boste začudeno vprašali? Stal je kot en mož v boju za pravice Slovenstva, pustil se ni komandirati Lukmanu in narodni izdajici Zabukovcu, vsled česar ni zdaj konca večnemu rogoviljenju in brezkončnemu hujskanju proti odboru.

Prišel pa bo dan, ko bodo vsi tisti, ki so sedli na klerikalno-nemškutarske limanice, uvideli, da jih je ta strančica brezvestno vodila za nos in izkoriščevala v svoje sebične namene.

Proti beraštvu in hlapčevstvu se brani občinski odbor, ker vé, kako se bo postopalo s slovenskim posestnikom in delavcem, če dobi nemška tovarna premoč v občini. Nemški tajniki, nemški slugi in nemški policaji vas bodo metali iz „Amtshausa“ in vi se ne boste mogli temu upreti. Slovenski „pes“ bo moral na cesto pred ošabno nemško gospodo.

Ali toraj ne uvidite, kaj hočeta doseči Lukman in Zabukovec? Lukman se hlina in pravi, da hoče dati slovenski odbor, za njim poje tisto pesem tudi fajmošter Zabukovec. Vse pa je le pesek v oči. Jeseničani in Savčani, vi ostanete v občini in le vi boste morali prenašati trdi nemški jarem, kajti Zabukovec jo bo odkuril iz Jesenic in kaj mu mar, če vi vsi postanete berači in ponižni nemški hlapci na svoji lastni zemlji.

Kakšen pa je tisti slovenski odbor, ki nam ga ponuja klerikalno-nemška zveza? Res, da bodo ti odborniki rojeni Slovenci. Oglejmo pa si jih malo natančneje! Tovarniški mojstri, uradniki in gostilničarji, toraj ljudje, ki živijo od denarjev **nemške** tovarne in je njihov obstanek od tovarne popolnoma odvisen. Kje pa ste še videli, da bi dobro plačani hlapec delal proti volji svojega gospodarja? Vodstvo tovarne je nemško in to bo gotovo vedno delalo za koristi in procvit Nemštva ter se bo prebito malo brigalo za potrebe slovenskega reveža. Ali bi bil toraj ta odbor **res** še slovenski!? Če bo Nemec Lukman trdil, da je sneg črn, bo moral ves odbor za njim enoglasno ponoviti: sneg je črn. Volilci, premišlujte o tem in videli boste, da imamo prav! Mi hočemo slovenski odbor, ki bo od tovarne gmotno popolnoma neodvisen!

Zabukovec — Lukmanov mešetlar. Na nedeljskem javnem shodu v gostilni pri „Jelenu“ na Savi je pripovedoval župnik Zabukovec, da želi Lukman slovenskih mož v odboru. Ali ni morda sedanji odbor slovenski? Tukaj je fajmošter jasno dokazal, da se je prodal Lukmanu, ki hoče takih

slovenskih mož, ki bodo — njega morali ubogati. Tudi mi hočemo slovenskih mož, ki pa so neodvisni ter lahko stopijo na noge in se potegnejo za svoje pravice in če je to Nemcu Lukmanu prav ali pa ne. Proč tedaj z izdajskimi mešetarji, kakor sta Zabukovec in pisar Pongratz!

Ali se mi res bojujemo proti veri? Edino orožje, ki ga še izkuša klerikalno-nemškutarska stranka vporablja proti nam je, da hujska ljudi, češ, da smo proti veri. Ali je temu res tako? Nasprotno! Mi le svetujemo vsakemu, da naj prav pridno zahaja v cerkev in nikoli ne bomo rekli ničesar, če je cerkev vsak dan poina in če Zabukovec vsako jutro napravi procesijo. Toda mi nočemo, da bi fajmošter Zabukovec imel povsod prvo besedo in bi moralo vse ubogati njega. Ali ni to najgrša zloraba svete vere, ako Zabukovec piše, da smo proti veri, če napadamo njegovo osebo kot agitatorja in hujskača, a ne kot duhovnika? Kristus je take judovske krošnarje pognal z bičem iz božjega hrama, ki so hoteli kupčevati z vero!

Kam spada Zabukovec? Zadnji „Slovenec“ je predpisoval nekaterim naprednim Slovincem, kam naj gredo k svojemu delu in se jezil, ker smo župniku parkrat svetovali, da je njegovo glavno delo v cerkvi. Ako hoče župnik, da ga ne bomo napadali, naj se drži cerkve; dokler pa bo hujskal, agitiral in nas napadal po shodih in prižnicah, ga bomo napadali in mu vračali tudi mi. Bodite dostojen duhovnik in ne hujskajte ljudstva proti rodnim bratom, pa boste imeli mir. Takega mnenja smo slovenski volilci!

Uklenjeno delavstvo. Na javnem shodu, ki je bil sklican na sv. Štefana dan, sta Zabukovec in Pongratz za žive in mrtve hujskala delavstvo. Gromelo je posebno proti častnim občanom in prišel predlog na glasovanje, da se protestira proti častnim občanom. Roke ni dvignil nihče in le mrmraje so nekaterniki pritrjevali. Pri tej priliki smo opazili, kako žalostno in klaverno organizacija ima delavstvo na Savi. Ljudje božji, ali ste pa že tudi kje videli, da bi stalo delavsko strokovno društvo pod komando fajmoštra in tov. uradnika? Tov. uradnik Pongratz naj bi se bojeval za pravice delavstva, kdo se ne bi smejal!? Sploh pa je opaziti pri vseh enakih shodih na Savi, da so razpostavljeni tov. uradniki in pisarji kot „špiceljni“ med delavstvom. Potem pač ni čuda, da si ne upa nihče besedice ziniti proti Lukmanu in s tem zvezanim mešetarjem Zabukovcem. Delavci, kdaj bo napočil za vas dan vstajenja? Ali boste še dolgo slepo orodje Lukman-Zabukovčeve zveze?

Delavstvo ne razume, zakaj se pravzaprav Pongratz in Zabukovec tako jezita na častne občane. Volilno pravico ima delavstvo po sedanjem volilnem redu le v tretjem razredu — Zabukovec pa se poteguje za njihove pravice v I. razredu. Ali ni to švindelj! Ako ne bi imeli častnih občanov, zmaga nemška stranka v I. razredu, če se tudi združite obe slovenski stranki. Tu zopet vidimo župnikovo narodno izdajstvo, ker hoče Nemcem pripomoči do zmage. Delavci, ti ljudje se ne potegujejo za vaše pravice, temveč za svoj žep in svoje strankarske koristi. Ali ni to brezvestna lumparija?

Zabukovec voli z baronom Schweglom. Vsled zveze z Nemci bo naš fajmošter volil v prvem razredu z baronom Schweglom in čifutskim kapitalistom Nothom — da porazi — Slovenci. Lep boritelj za ljudske pravice je ta fajmošter, ki se druži z nemškimi baroni in kapitalisti. Fej!

Hans Sabukowitz. Tovarniški pisar Antonius Pongratz je predlagal javnemu shodu pri «Jelenu» sledečo resolucijo: Vsled neprecenljivih zaslug, ki si jih je pridobil «velečastiti» gospod župnik Janez Zabukovec kot neumoren agitator klerikalno-nemškutarske zveze, so izrazili gospod direktor Lukman mnenje, da bi se naj ta velezaslužni mož nazival «Hans Sabukowitz», ker s tem dokažemo naše prijateljstvo tudi na zunaj in se usojam vsled tega dati to željo našega gospoda direktorja na glasovanje. Kdor je za to, naj dvigne roko. Vse dvigne roke in začujejo se urnebesici klici: Živio, Hans Sabukowitz!

Ježe Gostinčar, plačani agitator klerikalne stranke v Ljubljani, priroma včasih tudi med naše savsko delavstvo. Na nekem shodu v Trbovljah je trdil ta fantič, da zadostuje za rudarja 1'60 K plače na dan, kar naj popolnoma zadostuje. In taki ljudje hočejo imeti glavno besedo med delavstvom.

Silvestrov večer priredi telovadno društvo «Sokol» v nedeljo 31. t. m. ob pol 8. uri zvečer v Sokolovi telovadnici, t. j. v salonu g. Ferjana. Petje, godba in ples. Prijatelji društva, dobrodošli!

Petra Rozmana hoče imeti klerikalno-nemškutarska stranka za župana. Lep župan bi bil to, ki še pisati ne zna in se je moral n. pr. na spričevala svojega sina — podkrižati. Za poč't!

Krasno darilo od kaplana Zabreta je dobila za slovo neka tukajšna gospodična. Zlato vezano knjigo „Die Tochter des Kunstreiters“, v kateri se nahajajo nebeško lepa poglavja o spolni ljubezni. In glejte čudo, gospod kaplan ki je tako vnet za Marijino devištvo, je debelo podčrtal vse one vrstice o sladkih poljubih in objemih, da bi jih dotična gospodična ja ne zgrešila pri čitanju. Kakor vidimo, klerikalno-nemška zveza že rodi sadove, gospod Zabret se navdušuje za nemške ljubavne romane in jih izkuša razširjati med slovenskim ženstvom in, kakor se vidi, žalibog z velikim vspehom. Slovenske knjige in časopise pa preganjajo.

Družbi sv. Cirila in Metoda so sploh naklonjeni slovenski listi. V posebnih pripozkih vabijo na prispevke leto in dan. Nekateri tiskajo celo v vsaki svoji številki poziv: «Slovenci in Slovenke! Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda. Take ljubavi ne moremo prezreti. Zato ob bližajočem se koncu leta izrekamo slednjemu njih pristržno zahvalo in prosimo enacega tudi za novo leto. Preverjeni bodite vsi, da niso zaman bile te nam v prid ponavljane Vaše besedice. Slovensko ljudstvo Vas je umelo in Vam je z družbo vred hvaležno.

Družbi sv. Cirila in Metoda je sl. občinski odbor vrhniški v seji 12. t. m. po svojem soglasnem sklepu votiral redno podporo letnih 30 kron. Izplačevalo se bode koncem vsakega leta. — Ko hvaležno beležimo ta redno nam domorodni dar, pričakujemo obenem, da nobena naših niti mestnih

niti selskih srenj v podobni dejanski vnemi za našo družbo ne bode hotela biti zadnja. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Križem sveta.

Neugodna odredba za pijance. Na otoku Helgolandu je policija izdala krčmarjem nastopno odredbo: Policijsko Vam prepovedujemo, da dajete komursibodi na upanje alkoholne pijače. Vsak mora plačati v gotovem denarju. Kdor se proti tej odredbi pregreši, plača ali 20 mark globe ali pa pojde 2 dni v zapor.

Največja knjižnica na svetu bo gotovo ona, ki jo nameravata v New-Yorku osnovati milijonarja Astor in Jenox. Imela bo 4 in pol milijona knjig, ki bodo vredne 12 milijonov dolarjev. Knjižnica bo nameščena v velikanski zgradbi.

Jetika in stanovanje. Že davno so dognali zdravniki, da se razširja jetika ne toliko vsled slabo zidanih stanovanj, kakor predvsem zaradi dejstva, da živi zlasti po mestih velik del prebivalstva v ozki dotiki z nečednimi, pokašljajočimi in pljuvajočimi bolniki v temnih, ozkih, umazanih stanovanjih. Da se prihrani nekaj drv, se taka stanovanja pozimi skoraj nikoli ne zračijo. Posledica tega so raznotere bolezni, zlasti pa jetika. Kali jetike ima skoraj vsakdo v sebi; toda, kdor je sicer krepek ter zdrave krvi, zmaga te kali; slabotni ljudje pa podležejo, posebno če občujejo s pljučno bolnimi ali če celo stanujejo z njimi v isti sobi. Posebne pozornosti je treba, kadar je človek prehlajen; kdor je nagnjen k jetiki in pride takrat s tuberkuloznimi v dotiko, je silno velika nevarnost, da dobi tudi sam jetiko. Nadalje pa oboli mnogo ljudi, ako gredo stanovat v stanovanje, ki ga je malo prej okužil bolnik, za katerim se ni dosti izčistilo. Zato naj bi gospodinje, ki iščejo za svoje stanovanja, pač natančno poizvedele, kdo je bival prej v dotičnih sobah; marsikateri pojav jetike bi se zabranil na ta način. Boj proti tuberkulozi treba je bojevati tudi po stanovanjih, da ne postanejo druge osebe žrtve te zavratne morilke človeštva.

Poslano.*)

Mojo začasno odsotnost so porabili nekateri moji «dobri prijatelji» tako, da so me obrekovali s tem, da sem zapustil vse polno dolgov, pobegnil in jo potegnil čez lužo.

Gola laž!

Zopet grem od tod — vsaj je vendar vsakemu dovoljeno iti po svojih opravkih — in bom bival v Paularo pri Vidmu na Laškem. To naznanjam zato, da moje bivališče vnovič ne bo «neznano».

Od 2. januarja 1906 dalje bom pa stanoval deloma tu, deloma v svoji domovini; od spomladi do jeseni pa na Bledu, oziroma na Jesenicah.

Toliko v pojasnilo onim, ki imajo z menoj kaj opraviti.

Na Bledu, dne 23. decembra 1905.

Viktor Tolazzi
zidarski mojster

*) Za to poslano je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva zakon.

Naznanjam p. n. občinstvu, da se nahaja v Arhovi hiši na Javorniku št. 81

urarska delavnica

katero je otvoril **Rudolf Kolar** in kateri se p. n. občinstvu najljudneje priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča popravila. Dalje si usoja vsakomur zagotoviti najsolidnejše delo, najboljšo postrežbo ter najnižje cene.

32-1

HOTEL „ILIRIJA“

16-48

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. Postrežba točna. Cene nizke.

Za mnogobrojen obisk prosim spoštovanjem

Fric Novak.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-33

Postrežba točna. Cene nizke.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah.

6-51

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-28

tvrdke H. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higenije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospej Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-53

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborna marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokro-
nogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradcu, na Igu, na Dobrovi, v
Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem
(Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z
najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križ-
cem in zlato kolajno.

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Jv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jesenške Straže“

**Tiskovine za gg. trgovce in
obrtnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.**

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lepaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

**Vsakovrstna tiskarska
dela**

v vsakem obsegu po kolikor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

➔ Šolske tiskovine.

Ilustrirani

„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Čišna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.